

Екатерина Ненчева

Дълбока нощ...

Дълбока нощ – луната грей
и чезна аз в тъга;
самси така, о, знам копней
и той за мен сега...
Ела, безумец, изтръгни
признание – и с плам
на устните ми прилепни –
и пий нектар от там.
Ела безумец, впълти
безумния си блян,
догдето в сладостни мечти
духът ми е пиян.
Но ти не чуеш моя глас,
не чуеш! – ах, ела...
Зефир, донес го тоя час
на свите крила!...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6497>]